

LIST IZLAZI TJEDNO. GODIŠNJA PRETPLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.— OGLASI PO NAROCITOJ TARIFL.

GODINA VIII. BROJ 4. Sibenik, 24 siječnja, 1937.

RUKOPISI SE NE VRAĆAJU — ADRESA UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.

Gdje je istina?

Istina je cilj svih znanosti. Nju, jedino nju su tražili učenjaci svih vjekova, bilo koje narodnosti bilo koje vjere.

A nije lako naći istinu. Dokazuje nam to onaj dugi, neprekinuti niz mislilaca koji su iz ljubavi prema istini gladovali, probdijeli teke besnene noći i odrekli se svake životne lagodnosti.

Svi, ko više ko manje — ko trastvenije ko umjerenije, tražimo istinu. A samo je jedna jedina istina! I ko nade nju, našao je: misao, opravdanje i sreću života.

Samo je jedna istina, a ipak ljudi naučavaju i propovijedaju mnoge i različite »istine«. Ne, nije i ne može biti sve istinito, što naučavaju, ali oni, ipak, to šire kao avršenu istinu.

Mi zadnju, konačnu istinu nasosmo u Bogu, u Bogu koji nam se ednom objavio u tijelu i ostavio am ustanovu, nazvanu Crkvom, oja će nas opet privesti k Njemu.

Mnogi se ne slažu s nama. Ne rihvačaju tu našu istinu, za koju mo duboko uvjereni da je prava, jelovita i savršena. Jedina za sve ude i sve vjekove!

Pa ipak: nijedna nauka nema oliko pristaša i oduševljenih bobaca kao ona koju je nekoć po galejskim i judejskim selima propovijedao Raspeti Nazarenac, a oja je do danas neokrnjeno sačuana u riznicama katoličke Crkve! Što je još za nas pobudnije, svi oji iskreno, jedino iz ljubavi prema istini, traže zadnju Istinu, nazve je, prije ili kasnije, u onom ogu kojega od početka naučava naša katolička Crkva.

— Prošla godina je u mnogima gasila žizak života: zasula ih je emljom i poklopila grobnom plo- om. I upravo na zadnji od godi- je, u Španjolskoj, u Salamanci, zavijek se zatvoriše očni kapci veli- om istraživaocu istine Miguelu de Unamuno.

Miguel de Unamuno je čuveni španjolski pisac, mislilac i učenjak. Umro je kao doživotni počasni ektor starog i glasovitog sveučili- a u Salamanci.

Zašto njega ovdje spominje- mo?

Govorimo o istini, a on je neu- orno, kroz čitav život, istraživao istinu. I u tom mučnom traženju Miguel de Unamuno se našao u edovima protivnika kršćanstva,

Nakon biskupskih konferencija

Izjava za štampu

U Zagrebu su se od 8 do 13 si- ječnja održavale biskupske konferen- je, kojima su prisustvovali svi naši bi- skupi, osim dva koja su bila zapriječe- na. Ove konferencije su bile od velike važnosti, jer su se na njima raspravlja- la veoma važna crkvena pitanja.

Sjednice su se održavale, prije i poslije podne, u nadbiskupskom dvo- ru, a pretsjedao im je zagrebački nad- biskup i hrvatski metropolita dr Antun Bauer.

Poslije završenih konferencija iz- dano je za štampu ovo saopćenje:

„1. Katolički Episkopat svestrano je razmotrio razvratnu djelatnost komunističke propagande u našoj do- movini inspiriranu po Moskvi preko svojih plaćenika, te je o socijalnom pitanju izdao poslanicu na svoje vjer- nike. Katolički Episkopat pratit će i dalje budnim okom komunističku prop- agandu te poduzeti sve mjere, da o- vu strahovitu opasnost po vjeru i ci- vilizaciju odstrani od svojih vjernika.

2. Katolički Episkopat konstatira, da je Konkordat između Sv. Stolice i Kraljevine Jugoslavije potpisan te mi- rno očekuje njegovu ratifikaciju.

3. Katolički Episkopat jednogla- sno zaključuje, da se u svakoj bisku- pliji provodi dijecezanska katolička ak- cija po načelu „nil sine episcopo“, prema kanonskim propisima, direktiva- ma sv. Oca i posebnim dijecezanskim pravilnicima. Osim toga povjerava se posebnom odboru biskupa, da sasta- vi nacrt i pripravi sve za konačno uredenje interdijecezanske katoličke ak- cije.

4. Katolički Episkopat svestrano je razmotrio rezolucije stvorene na splitskom katehetskom kongresu i po- duzeo shodne korake kod nadležnih dr- žavnih vlasti.

5. Katolički Episkopat konstatira, da se u mnogim školskim udžbenicima vrijedaju osjećaji katoličkih vjernika. U tom je smjeru poduzeo korake kod nadležnih državnih vlasti.

6. Katolički Episkopat konstatira, da se velik dio našega naroda u borbi za kruhom rasuo širom svijeta. Žive- ću u dijaspori bez svojih svećenika,

koji razumiju njegovu dušu, nerijetko pada kao žrtva zabluda današnjeg vre- mena i propada vremenito i vječno. Katolički Episkopat poduzet će sve, što je u njegovoj moći, da mu priskoči u moć organiziranjem pastve po svećeni- cima njihova jezika.

7. U vezi sa posvetom oltara u čast našega zemljaka bl. Nikole Ta- velića podignutog u češkoj crkvi u Je- rusalemu i ovogodišnjeg hodočašća na tu svečanost, organiziranu po putnič- kom Odboru društva sv. Jeronima, katolički Episkopat preuzeo je pokro- viteljstvo nad ovom svečanošću. Nje- gova je želja, da se svi katolički vjerni- ci toga dana u sv. pričesti združe u duhu s onima, koji će pribivati posve- ti, kako bi zajedničkim molitvama po njegovu zagovoru isprosilii postojanost u vjeri naših otaca.

8. Katolički Episkopat sa zgraža- njem konstatira, da se javni nemoral u ljetnoj sezoni na obalama našega mora, a nažalost i na obalama naših rijeka raširio u tolikoj mjeri, da s pra- vom zabrinjuje sve prijatelje svoga naroda. Zalosno je i bolno, da golemi dio naše štampe nije znao shvatiti svo- je dužnosti, te ne samo da nije ništa učinio protiv spriječavanja ovog zla, nego ga je i aktivno potpomagao bi- lo svijesno bilo nesvijesno. Katolički Episkopat konstatira, da je kraj ova- kovih prilika iluzorna borba državnih vlasti protiv najezde komunizma. Komunizam se naime najlakše širi tamo, gdje su potkopani temelji morala. Ka- tolički Episkopat poduzet će sve po- trebne mjere za suzbijanje ovoga zla kao i zabluda, koje se šire u tom pravcu u narodu.

9. Za svjetski euharistijski kon- gres, koji se održaje ove godine u Ma- nili, poziva katolički Episkopat sve vjernike na duhovnu saradnju, da se tako istakne veza katolika cijeloga svi- jeta, koja izvire iz presv. Euharistije.

10. Katolički Episkopat radio je na izmjeni Pravila Misijske Zajednice Klera i designirao moderatora Društva za širenje vjere za našu domovinu.

11. Katolički Episkopat toplo pre- poruča katoličkim vjernicima, kojima

je moguće, da se okoriste povoljnom prilikom, te razgledaju grandioznu iz- ložbu katoličke štampe u Vatikanu, ka- ko bi se što više oduševili za katoličku štampu uopće, a dnevnu napose.

12. Katolički Episkopat razmotrio je izvanredno teško materijalno stanje katoličkog klera u svim dijecezama, te će poraditi, da mu se osigura pristojna egzistencija, kako bi svoju tešku i na- pornu službu mogao vršiti na dobro svete Crkve i svoga naroda.

U Zagrebu, 15. siječnja. 1937.”

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 24 I: *Sedamdesetnica.* — Sv. Timotej. — Bio je najdraži i najmiliji učenik sv. Pavla. Od sv. Pavla bio je posvećen za efeškog bisku- pa. Kad su Efežani, 22 siječnja 97 go- dine, slavili svetkovinu poganske boži- ce Dijane i njezin kip nosili u svečanoj procesiji gradskim ulicama — sv. Ti- motej ustao je protiv toga i javno po- čeo propovijedati vjeru u pravoga Bo- ga. Pogani radi ovog neustrašivog na- stupa navališe na nj toljagama i kame- njem, i tako ga usmrtiliše.

Ponedjeljak, 25 I: *Obraćenje sv. Pavla.* — Isusove riječi: „Savle, Savle, zašto me progoniš?“ — obratile su Pavla, i od zakletog neprijatelja krš- ćanstva učinile najvećeg propovjednika Kristove vjere i apostolom naroda.

Utorak, 26 I: *Sv. Polikarp.* — Bi- jaše učenik sv. Ivana apostola, a kas- nije biskup grada Smirne. Kad je car- ski namjesnik počeo nagovarati Poli- karpa, da se odreče i da opsuje Isu- sa, svetac mu je ovako odgovorio: „O- samdeset i šest godina Isusu služim, i nikada mi nije nikakva zla učinio; kako da psujem kralja našega, koji me je spasio?“ Najprije bi bačen u oganj, a zatim mačem proboden.

Srijeda, 27 I: *Sv. Ivan Zlatousni,* biskup i crkveni naučitelj. — God. 397. bio je izabran za carigradskog biskupa. Na tom visokom položaju is- takao se svojim govorima, radi kojih mu je i povijest dala nadimak „Zla- tousni.“

Četvrtak, 28 I: *Sv. Janja,* po dru- gi put. — Danas se šlavi osmina sv. Janje djevice i mučenice.

pa je i napisao reklamiranu knjigu o propasti, o »Agoniji kršćanstva«.

Nu konačno je i njega obasja- la ona prava Istina! Morala ga je obasjati, jer ju je tražio dugo i iskreno. — Iz Salamanke se, preko radijskih valova i štampe, raširila svijetom vijest:

— »31 I 1936 umro je duboki mislilac Miguel de Unamuno, iza kako je primio Sveta Otajstva u mirućih. Do zadnjeg zemnog po- čivališta otpratio ga je katolički svećenik«.

A Miguel de Unamuno nije o- samljen. Mnogi su prije njega, mnogi genijalni pisci, učenjaci i filozofi, pokušali, nakon dugog vr-

ludanja, na ista vrata na koja je pred smrt pokušao i on. I udoše, smireni i spokojni kao morska ra- zina u tišini ljetne noći, u naselje sreće i blaženstva.

Pred neko vrijeme je proslavio 70 godišnjicu života slavni danski književnik i katolički obraćenik Johannes Jørgensen. I on se je, poput mnogih, dugo godine pitao: »Što je istina?« I napokon je došao do svijetlog, radosnog i divnog spoznanja:

»To je istina, da niko ko vje- ruje u Njega, neće poginuti, nego će imati život vječni«.

Kako smo radosni da tu isti- nu, koja je naša i koja bi svačija

morala biti, priznaju čete tako dubokih duhova na svim poljima znanja i umijeća! I kako smo, ra- di toga, ponosni na nju!

Jedna je istina, kao što je je- dan Bog. A tu jednu istinu, uvje- reni smo, mi posjedujemo. I niko se ne može osjećati sretnim: ko se ne može osjećati srmtnim: ko nju ne nade i pred njom se ne po- kloni.

To nam ne govore samo dva velika duha kao što su Unamuno i Jørgensen, nego neprekinuti niz najdubljih i najduhovitijih mislila- ca.

Petak, 29 I: Sv. Frano Saleški, biskup i crveni naučitelj. — Bio je svetac izvanredne blagosti. Jednom je rekao, da kad bi mu njegov neprijatelj izvadilo desno oko, da bi ga lijevim okom blago i milo pogledao. Sa svojom blagošću obratio je preko 80 hiljada krivovjernih Kalvinaca na katoličku vjeru. Umro je g. 1622.

Subota, 30 I: Sv. Martina, djevičica i mučenica. — Umrta je mučeničkom smrću g. 277, iza kako je svu baštinu razdijelila siromasima.

Nedjelja sedamdesetnice

Citanje poslanice bl. Pavla Apostola Korinćanima (1 Kor. 9, 24—27 i 10, 1—5): — Braćo! Ne znate li da oni što trče u trkalištu, svi trče, ali jedan dobije nagradu? Tako trčite da dobijete! Svaki koji se bori u zvanju, od svega se uzdržava; oni dakle da dobiju raspadljivi vijenac, a mi neraspadljivi. Ja dakle tako trčim, ne kao na nepouzdanu, tako se borim sa šakom, ali ne kao onaj koji mlati vjetar. Nego mrtvim tijelo svoje i čimim ga pokorim, da ne budem možda, dok drugima propovijedam, sam zabačen. Ali neću vam tajiti, braćo, da su oci naši svi bili pod oblakom i svi su preko mora prošli; i svi se u Mojsija krstili u oblaku i u moru; i svi su isto jelo duhovno jeli; i svi su pili isto piće duhovno, jer su pili od duhovne stijene, koja je išla za njima, a stijena bijaše Krist. Ali većina od njih nije bila po volji Bogu.

† Slijedi sv. Evanđelje po Mateju (20, 1—16). — U ono vrijeme reče Isus učenicima svojim ovu priču: Kraljevstvo je nebesko slično domaćinu koji izide jutrom rano da najmi radnike za svoj vinograd. I pogodivši se s radnicima po dinar na dan posla ih u svoj vinograd. I izišavši oko treće ure, vide druge gdje stoje besposleni i reče im: „Idite i vi u moj vinograd i što bude pravo, dat ću vam.“ A oni otidoše. Izišavši opet oko šeste i devete ure učini tako. Kad izide oko jedanaeste, nađe druge gdje stoje i reče im: „Što stojite ovdje vas dan besposleni?“ Rekoše mu: „Niko nas nije unajmio.“ Reče im: „Idite i vi u moj vinograd.“ — A kad bi u več, reče gospodar vinograda svomu upravitelju: „Dozovi radnike i podaj im plaću počevši od posljednjih do prvih.“ Pristupivši dakle koji su došli oko jedanaeste ure, primiše po dinar. A kad pristupiše i prvi, mišljahu da će više primiti, ali primiše i oni po dinar. I primivši mrmrljahu na domaćina govoreći: „Ovi posljednji radili su jednu uru pa si ih izjednačio s nama, koji smo podnosili tegobu dana i žega.“ A on odgovori i jednomu od njih reče: „Prijatelju, ne čini ti krivo. Nisi li se pogodio sa mnom po dinar? Uzmi svoje pa idi, a ja hoću i ovomu posljednjemu da dam kao i tebi. Ili, zar mi nije slobodno

činiti što hoću? Zar je oko tvoje zlobno, jer sam ja dobar?“ — Tako će biti posljednji prvi, a prvi posljednji, jer je mnogo zvanih, a malo izabranih.

Početak novog doba

Kratko je bilo ovogodišnje božićno doba. Završeno je s prošlom nedjeljom, koja je bila druga po Bogojavljenju. — Dakle: Zbogom jaslice, zbogom božićni kičeni borovi i lijepe božićne pjesme! Zbogom do slijedećeg Božića!

Božić je blagdan Božjeg utjelovljenja. Bog je sašao na zemlju i uzeo čovječje tijelo od Djevice Marije. Taj čin se zove: Utjelovljenje.

Ali sa utjelovljenjem nije bila dovršena Kristova životna zadaća. Morao je još trpjeti i umrijeti na križu, da nas tako spasi i opet privede k Bogu, od kojega smo se bili, po praroditeljima, udaljili. A to Njegovo djelo se zove djelo otkupljenja.

Utjelovljenje i otkupljenje su za nas dva najglavnija Kristova djela. Zato su im i posvećena dva najveća i najljepša blagdana: Božić i Uskrs; zato i imamo u crkvenoj godini samo dva glavna doba: božićno i uskrsno. Vidjeli smo kako je Božić imao svoju pripremu, svetkovanje i zahvalu. A kao što je imao Božić, tako sve to ima i Uskrs.

S današnjom nedjeljom počima uskrsno doba i, ujedno, priprema na Uskrs. Danas se, eto, počimamo penjati na visoko i sunčano brdo, na kojega vrh ćemo prispijeti upravo na Uskrs.

Današnja nedjelja se zove Sedamdesetnica. To ime će za mnoge biti čudno i nerazumljivo. Zato ćemo i to razjasniti.

Isus se, prije nego je stupio u javni život, povukao u samoću, u pustinju. I tu, u molitvi i postu, proboravio je četrdeset dana. Na uspomenu tog četrdesetdnevnog posta i pripreve, Crkva je već u početku odredila da se i njezini vjernici pripravljaju punih četrdeset dana na završno djelo Kristovog otkupljenja, na Uskrs. I to doba pripreve zovemo korizma.

Svaki tjedan ima sedam dana. Zato je u korizmi, koja traje četrdeset dana, šest tjedana ili šest nedjelja (6 x 7 = 42). Nu kako se u nedjelju, koja je radosni spomenudni Kristovog uskrsnuća, nikad ne posti, to ostaje samo 36 dana posta. Pa da bi korizneni post trajao točno 40 dana, Crkva je odredila da korizma počne četiri dana prije, naime u Čistu Srijedu.

Čista Srijeda je, prema tome, početak korizme i četrdesetdnevnog korizmenog posta.

Međutim su u staro doba mnogi kršćani, osobito redovnici i pustinjaci, bili tako gorljivi, da u neki počeli postiti i prije korizme. Tako oni nisu postili samo četrdeset dana (četrdesetnica), nego pedeset, šezdeset i vi-

še. Radi toga su nedjelju prije korizme nazvali pedesetnicom, onu ispred pedesetnice šezdesetnicom i, konačno, nedjelju prije šezdesetnice sedamdesetnicom.

Sad, eto, znamo, zašto se današnja nedjelja naziva Sedamdesetnica.

Ove tri nedjelje: sedamdesetnica, šezdesetnica i pedesetnica, zovu se još i predkorizmene nedjelje. One su kao priprava na pravu korizmu, a predpriprava za Uskrs.

Kao što je bilo Došašće, priprava za Božić, ozbiljno i pokorno doba, tako se ta ozbiljnost i pokornost počima očitovati već s današnjom nedjeljom. — Na to nas upućuje ljubičasta boja misnog ruha, a i to što se u sv. Misti ne pjeva radosna andeoska pjesma „Slava Bogu na visini“, niti se igdje spominje veseli „Aleluja“.

Dugo je još do Uskrsa. Skoro punih sedamdeset dana. I kroz čitavo to vrijeme moramo se, što sabranije i gorljivije, pripravljati na veliki blagdan Uskrsa. Ali ko se bude tako na nj pripravljao, uskrsnuće i on, na novi život, skupa s Kristom.

Zato „danas kad čujete glas Njegov, nemojte da otvrdnu srca vaša“. I molimo, s čeznućem i ljubavlju, onu molitvu koja se tri puta dnevno pojavljuje na usnama vjernog kršćanina, kad s anđelom pozdravlja Božju Majku:

„Milost svoju, molimo Te, Gospodine, ulij u duše naše da mi koji smo po anđelovu navještenju spoznali utjelovljenje Krista Sina Tvoga, tako pomuci Njegovoj i križu k slavi uskrsnuća privedeni budemo.“

Liturg

† O. Fra Šimun Mendušić

Dneva 11 ovog mjeseca umro je u Karinu O. S. Mendušić od upale pluća, okrijepljen Sakramentima umirućih, u 67 godini života.

Pokojnik se rodio u selu Mirilović kod Drniša, od ugledne hrvatske obitelji Mendušića. Gimnaziju je svršio u Sinju, novicijatu u Visovcu, a četiri godine bogoslovije u Zaostrogu i Dubrovniku. Sve je nauke svršio sa odličnim uspjehom.

Kao župski pomoćnik služio je u Vrlici i Drnišu, a kao župnik u Kninu, Vrpolju kod Knina, u Kljacima i Blizni — Bristivici. U ovoj posljednjoj je teško obolio vršeci svoje pastirske dužnosti.

O. Šimun Mendušić našoj široj javnosti nije poznat, jer je bio skroman i nije se isticao kakovim književnim djelima, ali je zato vrlo dobro poznat, i ostao je u najboljoj uspomeni, narodu kojemu je služio i s ko-

jim je dolazio u dodir. Kao kat. svćenik isticao se je svojim neumornim radom u vinogradu Gospodnjem, svojim zasnimim propovijedima, gorljivoću oko poučavanja vjerskih istina i premanja bolesnika. — Kao Hrvat čitav svoj život budio je narodnu svjest. Pripadao je samo onim strankama, koje su bile izričito hrvatske i koje su branile hrvatska prava. U obrni hrvatskih svetinja nije poznavao straha, nije žalio truda, već, poput st. ljetnog hrasta, prkosio je svim burma i olujama.

Zadnjih 12 godina svoga živoproboravio je u samostanu Karin. Naučan na rad nije mirovao ni krozvih zadnjih 12 godina, premda je b. star i bolestan. Ako je trebalo kojemu župniku pomoći ili zamjene, dovoljno je samo obratiti se O. Šimunu i on bez otezanja pošao kamo bi ga zvali. upravo radi ove njegove pripravnosti zvali su ga svi župnici „pomoćnikom Bukovice i Kotara. Vršeci ovu službu „pomoćnika“ u župi Posedarje, valje je tu i uhvatio bolest od koje je umro.

Dneva 13 t. mj. sakupilo se je svećenika iz Bukovice i Kotara da svodragom pomoćniku iskažu zadnju počast. Premda je bura ljuto cvilila i zvjala, oni nijesu žalili truda i dugog puta, samo da mu se i mrtvu odu. Na sprovod je došao i lijep broj građana i seljaka i prijatelja iz Karin. Benkovca i Kruševa. Prije ukopa i pokojnika oprostili su se ganutljivij riječima u ime naroda i svećenstva O. Benutić i vel. Don Frano Antonić.

Počivao u miru!

Po državi

MODERNO RIBOLOVSTVO NA VRAŠKOM JEZERU. Ministarstvo poljoprivre izvršilo je reorganizaciju državnog imnja „Aleksandrovo“, na kome se nalazi Vraško jezero, koje specijalno služi za lovljenje cipalja i jegulja. To se dosad vršilo dosta primitivnim način. Sada će se instalirati moderni aparati za razmnožavanje ovoriba. Dosadašnji prihod je iznosio preko 100 hiljada dinara. Stručnjaci se nadaju, da će nakon ove reorganizacije prihodi biti tu struki.

NARODNA BANKA PODIŽE KOVNUCU NOVCA. Prema vijestima iz Beogra Narodna Banka odlučila je, da tokom godine osnuje i izgradi vlastitu kovnicu.

BIRACKI SPISKOVI. Do konca sije nja svako lice, koje ima biračko pravo, a d sada nije u biračkom spisku, može se reklamirati kod svoje općine, to jest tražiti un u birački spisak. Izbornici, vršite kontro i starajte se, da čuvate svoja osnovna politička prava.

ma volio sv. oca Papu, jer je Pap dozvolio — kako se više puta izražava — da se može pričestiti od sedam godina.“ I kad su mu jednom rekli da više nema Pija X. koji je to dozvolio, on je rekao: „O to nije ništa. Papa je papa, a ja ga ljubim!“

Kad je u veljači 1922 Pio XI b. izabran papom, rekao je Živko: „Kad budem velik, izumiću novi aeroplakojim ću odletjeti da ga vidim, i p. kloniču mu ga da se malo prošee na Vatikanom.“

Isus, Marija, Papa, to je trokut a kome se osniva sva veličina Živko duše.

Živko je bio i u Lurdu, i to srpnju 1924, pol godine prije svoje smrti. U jednoj molitvi reče mu B. Djevičica:

„Doći ću skoro po tebe; ti će domalo umrijeti.“

Otada je Živko bivao sve poboniji. Svake večeri je u svome krevetu molio dio Gospine krunice. Pa i školi je bio marljiviji, samo da se š. više žrtvuje. Pričešćivao se svaki dru dan, i to ne iz običaja nego iz živjere!

Na 8 prosinca, upravo na blagdan Bezgrešnog Začeca, spopala ga teška bolest — difterija. I kad je v. osjećao da mu se bliža konac ovoznog života, otkrio je svojoj mate tajnu:

„Ja ću umrijeti. Bl. Djevičica do će po mene. Sa sedam godina, u v. jeme moje prve sv. Pričesti, mali i je Isus rekao da će me mlada uzeti

Podlistak

Dijete - svetac

(Živko de Fontgalland † 24—I 1925.)

„Biće svetaca među dječicom“. Pio X.

Danas se navršava dvanaest godina otkada je duša plemenitog dječaka Živka odletjela u zagrljaj nebeske majčice.

Živko de Fontgalland je živio kao i većina nas. Oko njegove duše su se vrzle napasti kao i oko naših duša, a on je ipak ostao čist i nevin kao anđeo, te je s pravom mogao, par dana pred smrt, reći:

„Ići ću u nebo, izravno u nebo!“

Živko se rodio u Parizu 30—XI 1913, a umro je u rodnom gradu 24—I 1925.

Otač mu je bio grof, po zvanju odvjetnik. Već prije rođenja bijaše zavjetovan Bl. Dj. Mariji, a taj zavjet zaista nije ostao bez ploda.

Nazivaju ga „Djetetom Euharistije“, jer je svetačkim žarom ljubio presvetu Euharistiju, a s pravom bi ga mogli nazvati i djetetom Marijinim, jer je bio pravi Njezin sin.

Roditelji su u svome zavjetu bili obećali da će Živko kroz tri godine nositi odfjelo Marijinih boja, pa ga je i nosio; a kad su mu ga iza tri godine svačili bio je žalostan radi toga. Tako

se nikako nije mogao sprijateljiti sa žutim cipelicama. Kad su ga ipak prinudili da ih obuče, jer „da će ipak ostati djetetom Marijinim“, on ih je obukao. Iza toga je pošao sa svojim braćom na šetnju. I, na veliko veselje maloga brata, on je skakao u svaku crkvu.

Ovozemni Živkov život trajao je nešto preko jedanaest godina. A ipak u njegovu životu ima tako lijepih događaja da mogu biti na pobudu ne samo djeteci nego i starijima.

Prva pojava, koja nas kod Živka zadivljuje, jest njegov izvanredni talentat i razum. — On je bio dijete, a ipak je razumio tolike stvari koje ni odrasli više puta ne mogu razumjeti. Ali ne znači to da je bio zamišljen, turoban i povučen. Upravo protivno! Živko je bio nemiran, veseo, nagao, živahan, otvoren, a nadasve iskren! Tek kad je saznao vijest o svojoj smrti, povukao bi se pokatkad u se.

Kao dijete bogatih roditelja imao je sreću da, kao trogodišnji dječak, p. de ondje gdje bi mnogi željeli poći: Na grob svete Male Terezije.

To je bilo u siječnju 1917. On je na njezinu grobu obavio svoje molitve, a kad su mu u Karmelu dali omirisati ruže, rekao je da njihov miris mnogo zaostaje za onim što ga je osjetio na Terezijinu grobu.

Kao malo dijete imao je smisla za mehaniku i prirodoslovlje. I netom je naučio čitati, najvolio je knjige o kukcima. Kad je jednom posjetio veliku tiskaru „Dobre Štampe“ u Parizu

i razgledao mnoge zamišene strojeve, zaželeo je postati tipografom; a kad je posjetio izložbu aeroplana i automobila, odlučio je postati velikim izumiteljem. Takve i slične želje su se uvijek porađale u njegovu malom srcu.

Do njega je došla i vijest o prvoj ranoj svetoj Pričesti. To je bilo dosta da se je na nju počeo ozbiljno pripravljati. Počeo je činiti žrtvice i učiti katekizam. Jednog dana je na šetnji stavio u cipelu kamenčić, samo da može činiti žrtvu za Isusa. I zaista, kamenčić ga je tako žuljio da mu je poderao čarapu i skoro otvorio ranu.

U duhovnim vježbama, od 18 do 22 svibnja 1921, napisao je ovu odluku: „Nesmi je proći dan, a da ne prikazem dobrom Isusu bar jednu žrtvicu, koja će me stajati truda.“

Došao je i veliki dan, koji je Živko dugo očekivao: 22 svibnja 1921. — Živko se je pričestio! Bilo mu je tek sedam godina, a on je tako pobožno obavio ovaj sveti čin. Iza sv. Pričesti je zamolio Isusa da ga čuva, jer da želi postati Njegov svećenik; a Isus mu je odgovorio:

„I ja tebe ljubim, moj maleni bijeli ljiljan. Ali te nećeš biti moj svećenik. Bićeš moj anđelak. Svijet bi ti oduzeo taj čar. Skoro ću te uzeti k sebi u nebo.“

Od toga dana se Živko počeo spremati na smrt, pa ni za školu nije mnogo mario. Učio je samo iz poslušnosti, i da čini žrtvice.

Živko je, uz Isusa i Mariju, veo-

PONOVNO OTVARANJE TVORNICE CELULOZE: U Drvaru ponovno se otvorila velika tvornica celuloze, koju je preuzela država, a koja nije radila 6 godina. Mašine i uređaj ove tvornice preuređeni su i modernizovani, tako da će ona biti jedna od najljepših i najmodernijih u Evropi. Radiće cijelim pogonom i zaposliti 1500 radnika.

CISTI DOBITAK POSTANSKE STACIONICE: U prošloj godini iznosi 59 milijuna 170 hiljada 279 dinara i 38 para, za 2 milijuna 293 hiljade 409 dinara i 35 para veći negoli u godini 1935. Ukupan promet po svima računima iznosio je oko 256 milijardi dinara i veći je za preko 16 milijardi dinara negoli u godini 1935.

UKAZ O AMNESTIJI. 11. t. mj. objavljen je kraljevski ukaz o amnestiji. U ovu su amnestiju uključena djela iz čl. 5. do 9. 19 i 20. zakona o zaštiti javne bezbjednosti, bez obzira, da li su presudeni ili su postupci u tečaju, a počinjena su do dana ukaza. Amnestirane su sve štamparske krivice i postupci u toku obustavljeni. Oprostene su sve kazne do jedne godine dana lišenja slobode, odnosno, ako su već izvršivane, ostatak kazne. Izuzeta su od amnestije djela špijunaže, primanja mita i sl. Ukaz je opsežan. Odmah je pušteno na slobodu iz raznih najtežih sudbenih uza više krivaca.

LJUDEVIT KNEŽIĆ, kanonik-opat zagrebačkog Kaptola, umro je 6. t. mj. u lubokoj starosti. Kroz dugi niz godina bio je predsjednikom Društva sv. Jeronima, a do smrti počasnim predsjednikom te je u om svojstvu stekao mnogo zasluga za širenje kršćanske prosvjete u hrvatskom narodu. Počivao u miru!

ZAHVALA SV. OCA. Nuncij. preuzv. Mons. Pellegrinetti primio je od Državnog tajništva sv. Oca ovo pismo: „Preuzvišeni gospodine! Sv. Otac, vrlo gaui ponovljenim sinovskim izrazima ljubavi i arkim molitvama, koje ste mu prikazivali u me Preuzv. biskupa i vjernika ovoga naroda, želi da im pošalje svoju posebnu zahvalu. Stoga Sv. Otac iz sveg srca daje posebnim Apostolskim blagoslov, zalag obilja nesekih milosti, a da nova godina bude plodna dobrim djelima za trijumf kraljevstva Božjega dušama. Neka Vaša Preuzvišenost bude jubezna, pa gornje saopći svima onima kojima je bila brižni i autoritativni tumač. — S osjećajima iskrenog i odličnog štovanja bilježim se Vaše preuzvišenosti sluga — E. kard. Paccelli v. r.“

35-GODISNJICA KNJIŽEVNOG RADA. U drugoj polovici siječnja proslavit će 35-godišnjicu književnoga rada popularni omedjograf Petar Petrović sa premijerom U starom gnijezdu“. Pecija je rođen 21 X 1877 u Otočcu. Skolu je pazio u Gospiću, a šumarsku akademiju u Zagrebu.

BRACNA STATISTIKA. Prema izvješaju „Jugoslavenskog Lista“ pred Sreskim erijetskim sudom u Sarajevu vjenčalo se je 1936 g. 58 parova, a rastavilo 150 parova. — Zalosno!

OTVARANJE FABRIKE GASMASKI. Jugoslavenski List“ saznaje da će se u Sarajevu uskoro osnovati fabrika gas-maski. Fabrike će otvoriti jedan poznati sarajevski rivrednik.

ebi. On me nije pitao za moju privolu eć je rekao: Mali moj Živko, uzecu te sebi; ti ćeš mlad umrijeti!...

„Sječaš se Lurda?... Bl. Djevica aopčila mi je jednu tajnu... „Moj rragi mali Živko ja ću skoro doći po ebe. Ti ćeš mlad umrijeti. Potražitiću e da te povedem u nebo.“

— „Ničega se ne bojim, niti iste mrti, jer smrt vodi u nebo.“

Bolest je par puta popuštala i raćala se.

Došao je 24 siječnja 1925. Izjutra e upitao majku:

— „Majko, koji je danas dan?“

— „Subota, 24 siječnja, drago noje!“

— „A, subota! Danas ću umrijeti. etu. Danas na svoj dan doći će Bl. Djevica da me uzme iz tvog narućaa.“

Zaista, toga dana je Živko umro, pravo, eto, pred dvanaest godina! Zadnje riječi su mu bile:

„Isuse!... ljubim te... Majčice...“

Tako je svršio svoj kratki vijek o-aj sveti dječak. Živko nije proglašen vecem, ali njegov život govori nam asno d aje zaista sveto živio. — Kao dabrano dijete Marijino bio je uvijek od njezinom zaštitom, a kad se je onako mlad pričestio, nije nikada iz svoga srca izgubio Isusa.

On je zaista bio „dijete Euharistije!“

Svima koji ljube snježnu ljepotu kristalnu dobrotu — bio za uzor!
Jerko Skračić

U duhu vremena

Dozvoljeni grijeh

Niz plakata i reklama već mjesec dana reklamira razne plesove i čajanke.

Ne namjeravam općenito govoriti o takvim priredbama, niti posebno naglašavati što dokazuju ovakove priredbe savremene mladeži. Hoću samo da upozorim na ono drugo, jednako odgovorno za priređivanje plesova mladih ljudi. Riječ je o dozvoli roditelja i odgojitelja.

Možda se nekomu čini čudno i smješno, da to tome moraju roditelji misliti. — Takav je na krivom putu, jer veliki dio odgovornosti nose u prvom redu roditelji, a zatim i oni drugi — odgojitelji.

Medutim dolaze i jedni i drugi na ples koji priređuju njihova djeca, njima povjereni mladići i djevojke, od kojih oni imaju odgojiti značajeve, ljude. Dolaze da, tobože, paze da sve bude na dostojnoj visini. Dolaze, i ponosni su što njihova djeca daju tako lijepu, ugodnu i savremenu zabavu.

Ali takvi roditelji su slabi poznavatelji mladih duša ili su nesavjesni trovatelji vlastite djece. Trećeg nema! — (Naravno, to govorimo, jer uzimamo u obzir stvarno stanje prilika, a ne teoriju i ideale).

Treba samo vidjeti kako današnje majke već desetak dana prije plesa ne govore ni o čemu drugome, nego o novoj plesnoj haljini, potrebi zabave, mladićima koji će te večeri zabavljati njihove kćeri.

Dabome, spomenuli su i — sebe, jer ne mogu pustiti same djevojke da se zabavljaju. Zaboravilo se tih dana na se, ali na ples ne!

O tome se priča i iza plesa. Opet vam, sretno majke pričaju o lijepoj haljini, brojnim kavalirima koji su se, sigurno, otimali o njihove kćeri.

Javno priznanje

Biskupski ordinarijat u Šibeniku daje ovim svoje priznanje, da je „Croatia“ osiguravajuća zadruga u Zagrebu provela procjenu štete nastale na Palači Biskupije požarom dne 24 prosinca 1936 g., na njegovo puno zadovoljstvo, te da je svima svojim obvezama iz međusobnog osiguravajućeg ugovora u cjelosti i najvrže udovoljila. Treba zaista ovaj najstariji domaći osiguravajući zavod, koji se odlikuje kulantnošću u postupku spram svojih osiguranika, svim našim ljudima najtoplije preporučiti.

U Šibeniku, 2 siječnja 1937.

Dr. Jerolim Mileta
biskup šibenski, v. r.

Naša riječ

Jedna istina, jedna pravda, jedan moral, kao što je i jedan Bog, postoji i vrijedi za sve ljude svih stajala, pokoljenja i naroda.

To je načelo — a život ga se ne drži niti ga se je držao.

Naš čovjek usvaja evandeoska načela: pravde i ljubavi, morala i poštenja. Majka mu je, držeći ga na krilu, šaptala o dobroti i poštenju; svećenik mu je u školi i crkvi tumačio nauku Božju. — Puk je slušao i pamtio riječi. Primio ih je kao savršeno dobro, istinu, koju ne može nadoknaditi ništa drugo.

I prije je on znao da „gospodski“ svijet malo mari za ono što je u vezi s dušom i nebom, nu nije se mnogo zaustavljao kod toga. On je samo znao, i toga se je držao, — da je bolje biti učenik evanđelja, i da bi puno bolje bilo kad bi svak računao s nebom.

U danima krute zbilje, kad je borba za zaloga došla do najjačeg izražaja, i potisnula svako drugo pitanje, a sebe postavila na prvo mjesto, puk je pogledao na „gospodski stol“, o komu prije nije ni vodio računa.

Ustanovio je: trgovac ne računa s nebom, a dobro mu je; odvjetnik samo od zgrade do zgrade prestupa crkveni prag, a lijepo je obučen i dobro ugojen; mnoga gradska djevojka se je odrekla Boga, šeste i devete zapovijedi, a da joj je dobro, vidi se po tomu, što dnevno troši za mirise više nego gradski i seoski siromah za prehranu svoje obitelji. — A zaustavio se je naš čovjek i na ljudima koji su

Neka mi oprostite, ali moram javno reći da su oni krivi što su im djeca prkosna, zla i pokvarena. Krivi su zato, što i svojim prisustvom odobravaju sve ono što se u plesnim dvoranama zna događati.

Došli su da ih paze. I zbilja nije tu bilo onog najgoreg, misle oni. A što su djevojke bile golih leđa, rastvorenih prsiju, što su „slobodno“ razgovarale, što su se „zabavljali“ uz vino, pjesmu, tango i foxtrot, to na koncu konca, i nije grijeh. Tako misle oni. A jednog će dana kriviti svakoga za potpuni moralni pad djevojke ili mladića. Biće kasno, a krivci su oni, koji su, i svojim prisustvom, dozvoljavali svojoj dječi pripremu na konačni pad.

Možda su roditelji dozvolili to svojim kćerima iz straha da im ne bi ostale neudate? — Varate se, roditelji, nijedna djevojka nije našla sreću u plesnoj dvorani, u zagrljaju modernog kavalira.

Toliko roditeljima i odgojiteljima!

A sad nekoliko riječi i vama, mladi prijatelji.

Pitam vas, znadete li zašto većinom posjećujete plesne dvorane? — Vi mučite? A ja ipak znam, zašto! Uzrok nije uvijek, niti u prvom redu, pristojna zabava. Baš naprotiv!

Djevojke se, možda, boje da neće biti dosta savremene? Da će ostati kod kuće kao nepoznate, stare djevojke? Časnije je to, tisuću puta časnije, nego ono što se tamo više puta radi!

A vi mladići? — Znam, došli ste da na plesu, koji se naziva umjetnošću, izrabljujete koga možete i koliko možete!

A je li sve to dostojno, časno i pošteno?

Student filozofije

samo jednu svrhu da zaštite sebe i položaj.

I „katolička“ i nekatolička gospoda dvostrukog morala neka znaju i upamte da se bore! Križa spremaju za uredjenje društvenog poretka prema načelima pravog, a ne lažnog Krista.

Juniior

Po svijetu

INDUSTRIJA na svom panindijskom kongresu u Hapuru zaključili su, da ne će učestvovati na svečanostima krunisanja novog engleskog kralja Đure VI. i da će odbiti novi ustav.

TAJNIK TALIJANSKE FAŠISTICKE STRANKE imaće titulu i atribucije ministra državnog sekretara prema uredbi, koju je usvojio talijanski ministarski savjet.

U PITANJU ALEKSANDRETE Turska traži izravne pregovore sa Francuskom, a ne posredovanjem Društva Naroda.

S ABESINKAMA ne smiju se ženiti Talijani.

NAJVEĆI FRANCUSKI PREKOCEANSKI PAROBROD „NORMANDIJA“ pravo je čudo savremene tehnike. Ima hotel, bazene za kupanje, plesnu dvoranu, dva šetališta, kazališnu dvoranu i crkvu. Dug je 313 metara i ima 9 spratova nad vodom.

KATOLIČKIH MEDICINSKIH FAKULTETA ima sada na svijetu 29. Neki su od njih na svjetskom glasu, a mnogi od njih izdavaju i književne časopise, kao n. pr. u Montrealu, Sanghaju i Louvainu.

ZIMSKA POMOC U AMERICI. Pretsjednik Sjedinjenih Američkih Država Ruzvelt tražio je od parlamenta, da odobri 790 milijuna dolara za zimsku pomoć za dva i po milijuna nezaposlenih radnika. Prema prošloj godini broj nezaposlenih radnika smanjio se za 800 hiljada.

PRIZNANJE U MORSTVA NAKON 35 GODINA. Na čikaškom redarstvu prijavio se ovih dana 64-godišnji Charles Koehl i priznao, da je prije 35 godina umorio svoga tada 14-godišnjega brata, i to zbog toga, jer je primio posao u nekoj zloglasnoj gostionici. Priznao je još, da je čitavo to vrijeme strahovito trpio od grižnje savjesti te da nikada nije našao mira pred samim sobom. Ipak je prije smrti htio olakšati svoju savjest i zato se prijavio redarstvu, koje ga je, naravno, zadržalo u pritvoru.

NJEMACKA ZATVARA KIELSKI KANAL za strane ratne brodove. Versalskim ugovorom o miru on je bio internacionaliziran te je time bio omogućen slobodan prolaz trgovačkim i ratnim brodovima svih naroda. Dozvola za prolaz ošdać će se moći dati obije samo diplomatskim putem.

STARAC OD 142 GODINE pronađen je u Oshabadu u Teheranu prilikom popisa stanovništva. Još se dobro sjeća mnogih događaja iz teheranskog života.

RIJEDAK SLUČAJ U kartuzijanskom samostanu Lucea u Italiji primio je svećenički red odlični muž inžinjer Legrand. Kad je stupio u strogi red kartuzijana, i njegova žena primila je redovničko odijelo kod kartuzijanki u blizini Avigliana. Težinu rastanka olakšavalo je čvrsto ufanje na radostan sastanak u vječnom raju.

PRIJESTOLONAŠE JEDNICA HOLANDIJE kneginja Julijana udala se za njemačkog princa Bernharda von Lippe-Bisterfeld.

ZA GRADNJU RADNIČKIH KUĆA u godini 1937. talijanska vlada odredila je 140 milijuna lira ili 320 milijuna dnara.

ZA KATOLIČKI DNEVNIK „L'Avvenire d'Italia“ talijanski katolici sakupili su prilikom 40-godišnjice njegova izlaženja 300 hiljada lira ili 680 hiljada dinara. Vidi se, kako dobro shvaćaju važnost katoličke štampe! A mi?

MIGUEL DE UNAMUNO poznati španjolski slobodni mislilac, koji je umro u Salamanci, pred smrt je ipak primio sv. sakramente i imao sprovod uz pratnju svećenika.

ODAKLE CRPE SNAGU. Pretsjednik irske države De Valera svaki dan ministrira kod dvije svete Mise, a glasoviti francuski učenjak Jacques Maritain ima, što više, u vlastitoj kući kapelicu u kojoj dopuštenjem duhovnih vlasti drži Svetohranište.

TUŽNE BROJKE. U Švicarskoj umire godišnje do 300 žena od pobačaja, ima ih 70 hiljada suludih, 30 hiljada bolesnih pijanica, 17 hiljada spolno bolesnih i t. d.

OSTAVKA ČILENSKE VLADE. — Havaš javlja: Čilenska vlada podnijela je zajedničku ostavku, da bi predsjedniku republike ostavila punu slobodu akcije za rekonstrukciju vlade.

Javne zahvale

Prigodom smrti i sahrane našega redovničkog brata

O. Fra Šimuna Mendušića

primili smo mnogobrojna usmena i pismena saučesća. Neka je svima du-boka hvala i od Boga obilna plaća!

Osobita hvala gosp. Dr. Borisu Kakuškinu, koji je dnevno iz Benkovca u Karin dolazio i svojom čuvenom liječničkom spremom Pokojnika liječio i nastojao, da ga od „Broncho-pneumoniae“ izliječi.

Hvala Preč. gosp. Fran Antunoviću konsultoru-žup. Zemunika koji je za Pokojnika svečanu sv. misu služio, do groba sprovodio i dirljivim riječima u ime naroda Kotara i Buko vice oprostio se!

Hvala gosp. Petru Novakoviću, Dr. M. Zriliću i ostalim iz Benkovca, koji su u ime benkovčana Pokojnika do groba ispratili!

Hvala Vel. gosp. don Matu Klariću, K. Crljenku, gosp. advokatu Bošku Desnici, koji su u ime Obrovčana na pogreb došli i svoje saučesće izrazili!

Hvala Vel. gosp. don Josi Bobiću, Ivanu Buternu, S. Oštriću, koji su u ime Novigrada sprovedu prisustvovali!

Hvala Vel. don Vjekoslavu Šumanu, O. Fra A. Pavlovu, don Petru Miheliću, koji su sa svojim župljanima iz Prigrada, Kruševa, Popovića za Pokojnika molili i do groba pratili!

Hvala i čast gosp. O. Valerijanu Štrbcu pravosl. Parohu Karina, gosp. Nikoli Pupavcu učitelju u Karinu, g. M. Mariniću žandarm. Naredniku u Karinu, te seljicama sela Karina, koji su u ovoj našoj žalosti na osobiti način osjećaj bratske ljubavi pokazali!

Hvala Vel. gosp. župnicima O. Fra Gabri Bedrici, Vel. Don Stanku Horvatu, Vel. Don Ivi Veršiću te mp. O. Fra Špiru Živkoviću gvardijanu iz Šibenika, koji su za Pokojnika sv. misu prikazali!

Hvala O. Fra Anti Benutiću, koji je u ime braće i Provincije kratkim riječima Pokojnika nad otvorenim grobom oslovio!

Za redovničku obitelj karinskog manastira

O. Fra Pavao Silov
gvardijan

Karin, 14 siječnja 1937.

Povodom teške tuge i boli, koja je zadesila našu obitelj radi prerane smrti našeg neprežaljenog sina

Vojislava

osjećamo se dužnim da ovim putem zahvalimo: Svima onima koji su nam bilo u čemu bili pri ruci u njegovoj bolesti i ispratili našeg nezaboravnog pokojnika do vječnog počivališta, zahvaljujemo svima onima koji nam izjavije žalovanje, bilo usmeno ili pismeno, svima onima koji su poklonili na odar cvijeće i vijence.

Svima neka je još jednom hvala koji našu žalost saosjećaju, a od Svevišnjega neka im je plaća.

Obitelj Magaš

U Vinjercu 11 siječnja 1937.

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI
ELIXIR

KUCA UTEM
GOD. 1861

ZDRAVSTVENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA

proizvada
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK

Naši dopisi

Tijesno

Kroz prošlu godinu je naš župnik preč. D. T. Perina, poučavao vjernike u svojim propovijedima u temeljnim istinama svete vjere. Naročito je lijepo govorio kroz najvažnije periode crkvene godine: korizmu i advenat; pripravljujući svoje vjernike na velike dane koji su sljedili, na dane porođenja i muke našeg Otkupitelja. Crkva je bila svake nedjelje puna naroda, što svjedoči o svijesti i katoličkim osjećajima varoši Tijesna. Radi toga najsrdačnije zahvaljujemo svom župniku i želimo dobar uspjeh u njegovom pastirskom radu i u ovoj novoj godini.

Tješnjanim

Olib

ZABAVA U ČUVALISTU CASNIH SE-
SSTARA. — Prošlih božićnih blagdana naše časne sestre Dragocjene Krvi uzveličale su u župskoj crkvi svetu službu Božju sa svojim pjevačkim zborom. Na dan pak svetih Triju Kraljeva, u nedjelju 10 I., priredile su nam u samostanu sa svojim malim lijepu božićnu zabavu. Na programu je bio dječji komad „Razgovor dječaka pred jasticama“, zatim nekoliko lijepih pjesama i kolâ. Ne možemo se dosta nahvaliti uspjesima naših časnih sestara, na čemu im od srca zahvaljujemo, a najviše na trudu koje one posvećuju našoj djeci. Koliko pak to narod razumije i voli, vidjelo se po tome kad je obe večeri ispunio dvoranu do zadnjeg mjesta. Čestitamo našim č. sestrama i dovikujemo: Samo naprijed za Boga i narod, a Onaj na čiju slavu se radi dati će blagoslova.

Sastanak vinarskih zadruga

Prošlih dana održala je Zadruga Matice sastanak svojih članica vinarskih zadruga sa područja Primorske banovine. Sastanku su prisustvovali brojni delegati iz okolice Šibenika, Kaštela, Promine, Hvara i Visa.

Na sastanku se je pvela rasprava o podizanju vinarskih podruma sa državnim pomoći, te je jednodušno usvojeno mišljenje da se daje prednost vinogradarskim centrima i vinarskim zadrugama koje imaju uslova za uspješan rad, a koje su i same spremne doprinijeti znatan udio u radnoj snazi. Prestavnici zadruga su se izjasnili protiv velikih centralnih podruma, a za srednje i manje podruma u samim proizvođačkim centrima.

U pogledu što uže saradnje između vinarskih zadruga, s obzirom na izvoz, prihvaćeni su shodni zaključci.

Na koncu je ing. Krstinić referirao o nacrtu Uredbe za saniranje vinogradarstva, posebno što se tiče ograničenja sadnje vinograda u ravninama i krčenja hibrida. Zadrugi izaslanici traže da se uspješnim mjerama zabrani daljnja sadnja vinograda u sijnicama i da se predvide budžetska sredstva za postepeno krčenje tih vinograda, koji proizvode do 1 1/2 milijun hektolitara vina, t. j. skoro 2 puta više nego cijela Dalmacija.

Novi prinos Liturgiji

„Crkveni Himni“. Iz latinskog preveo M. Pavelić D. I. Zagreb 1936. Cijena Din. 20.—

Već je tomu 20 godina, što je počeo izlaziti himan po himan u prijevodu M. Pavelića. Sad je prevodilac združio veći dio tih štampanih s nekih 50 dosad još nigdje neobjelodanjenih prevedenih himana i izdao ih u ovoj doista lijepo udešenoj knjizi. Tako dobivamo po prvi put u hrvatski književni jezik prevedene sve liturgijske himne i s njima do 80 osobitijih izvanliturgijskih, u svemu 240 najljepših strogo crkvenih pjesama. Kako su ti prijevodi jednostavni i jasni, razumjet će ih i manje školovani svijet. Vrlo dobro će doći nesamo svećenicima i redovnicima, već i mladeži, napose školskoj, pa crkvenim pjevačima i svim katoličkim društvima. Dublje će duše naći u njima krasne molitvene obrasce i obilje grade za meditacije.

Narudžbe prima: Uprava „Glasnika Srca Isusova“ — Zagreb I/147.

Križarske vijesti

NOVO KRIŽARSKO BRATSTVO osnovano je u Maranoviću, otok Mljet, okružje dubrovačko. — Uz K. B. Rijeka-Koprivnica

osnovan je odsjek u Mučnoj, i samostalno Križarsko Bratstvo u Trnu, okružje banja-lučko.

TECAJEVI. Održani su daljnji tečajevi: U Slavonskoj Požezi za mjesto i okolicu, 10, 11, 12. I. a održao ga brat I. Tubaković. — U Viljevu 11, 12, 13. I. za Viljevo i Donji Miholjac, a držao ga brat I. Petroci.

NOVI TECAJEVI. Najavljeni su tečajevi u Soppju 17, 18, 19. I. a vodi ga brat Halat, u okolici Nove Gradiške niz tečajeve po svim mjestima, a vodi ih brat Pavlek Rudolf.

KRAJEVNE KONFERENCIJE ODOBORNICA. U nedjelju 10. I. bile su konferencije svih odbornika krajevnog odbora u Slavonskoj Požezi na kojoj je V. K. B. zastupao brat Grgić, te u Novoj Gradiški gdje je VKB. zastupao brat dr. Protulipac. — U nedjelju 17. I. bila je konferencija odbornika za područja kraj. odbora Koprivnica u Koprivnici, gdje je V. K. B. zastupao dr. Protulipac.

SOCIJALAN DAN KRIŽARSTVA. Tokom mjeseca ožujka imaće Križari po svim krajevima svoj socijalni dan. Na taj dan će Križari prirediti svuda, makar i u najmanjem krugu, socijalna predavanja, diskusije, a gdje će biti moguće i zborove. Govorit će sami seljaci u selima, radnici u gradovima. — Dan određuje svako društvo za sebe.

Sto drugi pišu

Kakvo je hrvatsko seljaštvo?

Dr. Vladko Maček napisao je u Hrvatskom Dnevniku" uvodnik pod naslovom: „Duševno ropstvo stranim idejama“. U tom uvodniku raspreda pitanje, zašto još ima među građanstvom i inteligencijom ljudi, koji zaziru od hrvatskog seljačkog pokreta baš zato, što je seljački, te su im pristupačnije sve druge, makar i tuđe ideje, nego ideja, koja je nikla u samom hrvatskom narodu, i kojoj je uspelo okupiti gotovo cijeli hrvatski narod. Dr. Maček među ostalim kaže: „Po mom mišljenju svi ti nazori, koji su oprečni hrvatskoj seljačkoj ideologiji, nijesu drugo nego refleks one borbe koja se već decenijama vodi u industrijskim zemljama između kapitalizma s jedne strane i socijalizma s druge strane, imao taj socijalizam svjetliju ili tamniju boju. Kako pak naša inteligencija i građanstvo crpi svoju naobrazbu, pa time poprma i gledanje na svijet iz centara, koji su poprišta te borbe, razumljivo je da se može teško oteći i utjecaju u toj stvari. Hrvatski seljački pokret međutim ima svoje posebno autohtono naziranje na svijet, te stoji u diametralnoj opreci prema naziranju kapitalističkom i prema naziranju marksističko-socijalističkom... Zato imaju krivo mnogi koji misle, da je seljački pokret nešto u sredini između jednog i drugog... U seljačkoj državi ima dovoljno mjesta i za obrtnika i za trgovca i za intelektualca, samo trebaju shvatiti, da je u svakom seljačkom narodu, pa tako i u hrvatskom narodu, seljaštvo uzeto kao stalež, primarno, i da svi ostali staleži imaju pravo na opstanak samo u toliko, u koliko su tom seljačkom narodu od koristi... Oslobođimo se dakle svi zajedno najprije duševnog ropstva stranim idejama, bile one kapitalističke izravno ili zastupane po svom eksponentu fašizmu, ili marksističko-socijalističke te budimo najprije duševno jedinstveni sa svojim seljačkim narodom. Samo tako možemo sačuvati čistom i našu hrvatsku narodnu misao i pomoću nje izvojevati slobodnu Hrvatsku i socijalnu pravdu u njoj.“

Život Šibenika

KRIŽARI SE PRIPREMAJU da uskoro odigraju modernu dramu u 4 čina „Očev grijeh“.

ANALFABETSKI TEČAJ. Ovih dana završen je sa uspjehom analfabetički tečaj što ga je priredila mjesna Seljačka Sloga.

ŠIBENIK DOBIVA DRŽAVNU POLICIJU. Sire se vijesti, da će grad Šibenik uskoro dobiti državnu policiju umjesto dosadašnje općinske.

MILODARI UBOSKOM DOMU KROZ PROSINAC 1936. — Da počasti uspomenu pk. Ane Cusmich: Ludmila Pasini 10. — Da počaste uspomenu pk. Dr. Kien Frano: Dr. Josip Pasini 50, Mate Benković 20, Vilim Beroš 30. — Da počaste uspomenu pk. Leposlave Vikario: Kečkemeti Niko 20, Vilim Beroš 30. — Da počasti uspomenu pk. Dumine Kulušić: Stipe Gojanović 20. — Da počasti uspomenu pk. Tonke rod. Sekso: Edgard Vidović 10. — Da počaste uspomenu pk. Ma-

rije ud. Inchiostri: Obitelj Vice Matačić 40, Slavimir Sinčić 20, Mate Pajić 20, Obitelj Ive Baica 50, Obitelj Sime Marušić 10, Obitelj Spozna 10, Obitelj Dušana Novak 20, Jovo Isler 10. — Da počaste uspomenu pk. Nike Baranović: Obitelj Vice Baranović 20, Jela ud. Baranović 20, Obitelj Joso Tarle 30, Mate Pajić 10. — Da počasti uspomenu pk. Marije ud. Gojanović-Melada: Obitelj Vice Matačić 10. — Harna Uprava zahvaljuje.

PRIJEDLOZI LIJEČNIČKOG UDRUŽENJA. — Na sjednici liječničkog udruženja dne 19. ov. mj., kojoj su prisustvovali svi liječnici, prihvatila su se jednoglasno dva vrlo važna prijedloga. Stvar je od velike važnosti za grad Šibenik i za narod čitave sjeverne Dalmacije. Prvi prijedlog bio je: Osnivanje odbora građana, koji će raditi za što veći procvat i napredak šibenske bolnice. Drugi prijedlog: Hitna prestavka Banjskoj Upravi u pogledu gradnje paviljona za plućne bolesti na zemljištu šibenske bolnice. U ovogodišnjem budžetu primorske Banovine jedina svota koja je određena jest 420.000 D. za gradnju paviljona za plućne bolesti, i to za samih 26 kreveta. Paviljon bi se imao graditi pokraj današnje bolničke mrtvačnice. — Liječničko Udruženje podnosi banu primorske banovine hitnu prestavku u kojoj ističe: 1) Nedovoljnost kredita, 2) prevelik broj kreveta općenito uzeti, a i u odnosu sa spomenutom svotom, 3) nepogodnost mjesta za gradnju, dok na bolničkom terenu ima mnogo povoljnijih.

POBOZNOST „PETNAJST SUBOTA GOSPE OD POMPEJA“ — počinje u Novoj Crkvi u subotu 30. ov. mj. Svakog petka popodne od 4 1/2 pa dalje biće prigoda za ispovijed, a subotom ujutro u 6 1/2. I 7 s. tiha sv. misa. Popodne u 4 1/2 s. ruzarij i blagoslov sa Presvetim.

URA KLANJANJA — održaje se svakog četvrtka u katedrali od 5 1/2 s. pa do 6 1/2 s.

DEVETNICA SVIJEČNICI — počinje u katedrali u nedjelju 24. ov. mjeseca. Svake večeri u 5 1/2 s. ruzarij i devetnica.

SV. FRANO SALEŠKI. U petak 29. ov. mj. slavi se blagdan sv. Frane Saleškog zaštitnika kat. štampice i kat. novinara.

Najtoplije preporučamo:

1. **Iskrice Ljubavi Svetotajstvenom Isusu.** Za tu knjigu kaže pk. biskup dr. Lang ovo: „Doista su ove „Iskrice ljubavi“ krasna knjiga za duhovni život kršćanski, iz knjižice „Nasljedju Krista“ jedna od najljepših i najkorisnijih... Uvjeren sam, da će svaki, koji ju čita i razmatra, osobito ako ju razmatra pred Presvetim Otajstvom, postajati sve bolji...“ Cijena tvrdo vezano Din 10.—, meko Din. 8.—
2. **Vječno svijetlo** je nastavak razmatranja knjige „Iskrice ljubavi“. Cijena Dinara 6.—
3. **Priprava na prvu svetu ispovijed i svetu pričest.** U ovoj knjizi nalazi se potpuna pouka o svetoj ispovijedi i uputa u pouku prvočrešnicima. Knjiga nužna svakome katoliku, da upozna narav sv. sakramenta ispovijedi i oltara. To je prijevod klasičnih njemačkih autora i svestrano obraden. Cijena Dinara 10.—
4. **Zašto ljubim svoju Crkvu?** Tko pročita ovu lijepu knjižicu, srce će mu usplamtjeti ljubavlju, grudi će mu se širiti od ponosa što je član katoličke Crkve. Cijena Din. 8.—
5. **Od Euharistije ka presvetom Trojstvu.** Knjižica je ova prava objava, pravo otkrivenje za duše, koje ljube Euharistijskog Spasitelja i koje se često s njim ujedine u svetoj Pričesti. Cijena Din 7.—
6. **Terezija Neumann:** Poruka iz Konesreutha. Cijena Din 7.—
7. **Obraćanje dra H. Hinkovića.** Hinković je bio poznat kod nas i kao glasoviti advokat i kao političar, a osobito kao protivnik vjere katoličke. Ali proučavajući upoznao je, da je to prava vjera i umro kao pravi katolik. Knjiga namijenjena inteligenciji i mladeži. Cijena Din 4.—
8. **Životopis dr. Josipa Langa.** Napisala ga Herma Kürschner, učiteljica u m. Nakladom Odbora za gradnju Doma biskupa Langa, velikana i sveca. Cijena je broširanoj knjižici Din 3.—
9. **Neleta, junakinja žrtvica.** Ova knjižica je tako zanimiva i puna raznolikih crtica i dagodaja, da se čita kao najzanimivija pripovijest. Kad je počneš čitati, ne možeš je odložiti, dok je nijesi čitavu pročitao. U njoj se razlažu načela duhovnog života i njihovo ostvarenje, pak je ujedno rukovod duh. života Cijena joj je Din 3.—

Knjižare na sve ove knjige dobivaju 20% popusta.

Sve se ove knjige dobivaju kod:
Župnog ureda sv. Marije u Zagrebu,
KAPTOL 3.

NAS BOKSIT. — Lanjske godine izvezlo se iz naših krajeva oko 150.000 tona boksita. Međutim u godini 1936. izvezlo se boksita preko 250.000 tona. Dakle, znači, da se izvoz našeg boksita povećao za 100.000 tona. To je velik uspjeh naše industrije.